

Joruden de Hensyn, som stadig fra min Side have været gjorte gjældende, og som nødvendigvis maatte tages, naar en Toldrevision skulde føres igjennem, kan man jo ikke være blind for, at der efter den Tid, hvor vi have ført en alvorlig Forhandling om en saadan almindelig Toldrevision, er fremkommet Udskilligt, som vi nødvendigvis nu maa tage Hensyn til. Jeg skal da ganske særlig fremhæve den protektionistiske Retning, i hvilken Toldreformen i andre Lande er gaaet, og som haade direkte og indirekte har faaet en stor Indflydelse paa vore Produktions- og Afsetningsforhold. Det forekommer mig umuligt, at man kan lufte Diet for disse Kjendsgjerninger, naar man vil drøfte en ny Toldlov her. Ganste særlig skal jeg fremhæve den nye svenske Toldlov. At den paa flere Punkter i høj Grad har skadet vor Industri, tror jeg ikke, at Nogen vil kunne benægte, og det har selvfølgelig her fremkaldt levende Duffer om, at det maatte kunne lykkes at komme til Bestemmelser om friere Ombytning mellem Landene, og se saadanne sikrede ved Overenskomster. Men jeg vil dog nok spørge, om den ærede Forslagsstiller i sit her foreliggende Forslag har taget nogetsomhelst Hensyn dertil. Jeg vil gaa videre, jeg vil endog saa sige, om den ærede Forslagsstiller ikke gjennem sine Forslag, dersom de bleve til Lov, vilde have gjort det ganske overordentlig vanskeligt, for ikke at sige umuligt, at saadanne Duffer kunde opfyldes. Den ærede Forslagsstiller har i sit Forslag væsentlig nedsat Toldafgiften paa de betydeligste svenske Importvarer uden nogetsomhelst Bederlag. Skulde det egentlig være Veien til at komme til en Overenskomst, en friere og lettere Forbindelse mellem Landene, naar vi paa Forhaand opgave, hvad der kan have Interesse for Naboen, uden at der gives os nogetsomhelst Bederlag derfor? Blandt saadanne Varer behøver jeg kun at nævne Trælaf, Position 145 i det foreliggende Forslag. Der er Tolden for Trælaf foreslaaet sat til 1 Kr. 82 Ore pr. Tons; i det Forslag, det ærede Medlem indbragte i Fjor, var Tolden sat til 2 Kr. 35 Ore, altsaa paa samme Tid, som Nabolandet væsentlig har hindret vor Afsetning der, ved en høj Beskyttelsestold, foreslaar det ærede Medlem at nedsette Tolden her endog saa for det, han selv i Fjor foreslog, paa de Varer, som i størst Maal indføres til os fra Sverige. Jeg vil ikke tale om, at det ærede Medlems Forslag i Fjor, som iøvrigt var stemmende med, hvad der vedtoges af Landsthinget 1883, er betydeligt lavere end den bestaaende Told, som paa

svensk Trælaf er 3 Kr. 25 Ore pr. Tons, og det ærede Medlem foreslaar den nu nedsat til 1 Kr. 82 Ore. Jeg vil for mit Vedkommende ikke være med til nogen saadan Nedsettelse, det siger jeg paa Forhaand. Paa Position 146, tilbannet Tømmer og Brædder til Bygningsbrug, er den nu værende Told 12 $\frac{1}{2}$, det ærede Medlem foreslog i Fjor 10, det ærede Medlems Forslag i Aar er 6. En anden Position, Papirmasse, der indføres i stort Maal fra Nabolandet, og hvor vore egne Fabrikker har en haard Konkurrence at bestaa, paa den er Tolden for Tiden 10 pCt., det ærede Medlem foreslog i Fjor 5 pCt., i Aar foreslaar han, det skal være frit, altsaa Tolden 0. Det er 3 Exempler; de kunne fortsættes. Jeg tror ikke, at det er paa den Maade, at vi bane Veien for en nærmere Overenskomst med vore Nabolande om en friere Ombytning mellem Landene indbyrdes. Der vilde i mine Tanker ved en Toldrevision langt fornuftigere kunne være Spørgsmaal om at lægge Told paa Varer, der hidtil ere indførte toldfrit, af Hensyn til de forandrede Forhold i Nabolandene. Jeg havde forleden Leilighed til her at omtale den danske Melindustri, Mølleriets uheldige Forhold paa Grund af den tydske Lov, og den Udførselsgødtgjørelse, som der gives for Mel, som i Virkeligheden er en Udførselspræmie. Dertil kommer endnu, at det svenske Marked er saa at sige lukket ved den Toldlov, de have vedtaget der. Hvad vilde være naturligere, naar vi beskæftiger os med en almindelig Toldrevision, end om vi tog Hensyn til saadanne Forhold, og i det Mindste søgte at bevare det lille Marked, vi have her, for vor egen Industri! Der er ikke Spor deraf i det ærede Medlems Forslag.

Landbruget har jo ogsaa sine Interesser knyttede til en Toldrevision. Vi have hidtil ikke haft eller have i alt Fald ikke for Tiden nogen Told paa levende Dyr: Heste, Kreaturer; men naar vore Nabolande belægger vor Udførsel til dem af denne Vare med en klækelig høj Told, vilde det saa dog ikke være ganske naturligt, om man beskyttede den danske Produktion i den Retning ved at paalægge en lignende Told her. Naar en dansk Hest for at gaa ind i Sverige maa betale 50 Kr., saa ser jeg ikke nogen Grund til, at svenske Heste skulle have toldfrit Indpas her. Spørgsmaalet om, hvad der er det fornuftigste System: Beskyttelse eller Frihandel, foreligger i mine Tanker aldeles ikke, naar vi beskæftige os med en Toldrevision. Vi ere for smaa til at give Tønen an i Verden, og ve dem, der som smaa ikke ville følge den almindelige Strømning! De